

de tilfælde, hvor der er behov for en psykologbehandling, bør psykologbehandling også være en mulighed. Men bare at give carte blanche, at udstede en blankocheck her, det kan jeg ikke, og det vil jeg ikke, og det tror jeg egentlig heller ikke at fru Karen Hækkerup vil.

Kl. 19:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi fortsætter i ordførerrækken, og næste ordfører er hr. Morten Østergaard fra Det Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 19:57

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke SF for at have fremsat det her forslag og dermed rejst en meget vigtig og nødvendig debat, som vi i Det Radikale Venstre bakker helt op om. Jeg vil også gerne lykønske SF's retsordfører med, at det allerede har fået ministeren til at tage et initiativ, som regeringen jo givetvis ellers ikke ville have taget, med at nedsætte en arbejdsgruppe, og det fører så på et eller andet tidspunkt til – forhåbentlig – at der kommer en styrket indsats over for ofrene, og det ser vi naturligvis også frem til.

Vi synes, at forslaget har en række sympatiske intentioner og helt overordnet er godt. Vi har nogle enkelte kommentarer til de tre hovedelementer. Vi er helt åbne over for at give offerrådgivningen bedre vilkår og give ofrene adgang til psykologbehandling. Der er ikke i forslaget umiddelbart taget stilling til de konkrete økonomiske konsekvenser, men vi vil i hvert fald være villige til, hvis man kunne tilvejebringe sådanne oplysninger, også at indarbejde det i vores finanslovsforslag. Så er vi selvfølgelig lidt søgende, i forhold til i hvilket omfang man skal betale vederlag til rådgiverne, og i hvilket omfang indsatsen skal være frivillig, men vi er i hvert fald meget villige til at styrke offerrådgivningen og er særlig glade for forslaget om at give adgang til psykologhjælp.

Så er der forslaget om en erstatningsfond efter et svensk forbillede, og det synes vi er spændende, men vi synes nok også, at det er en af de ting, som er egnet til at blive behandlet i det udvalg, som ministeren nedsætter. Jeg fulgte med interesse diskussionen mellem SF's ordfører og ministeren om, hvornår det er, man kan få erstatning, også hvis der er frifindelse, og det tyder på, at der er god grund til at granske det her nøjere. I hvert fald virker det ikke særlig hensigtsmæssigt, at det kan være dårligere for offe-

ret at føre en sag, end at sagen bliver opgivet, i sådan rent erstatningsmæssig henseende.

Endelig er der det sidste element om underretning af ofre, når gerningsmænd får udgang eller løslades. Det har vi diskuteret i den radikale folketingsgruppe, og der er selvfølgelig den afvejning, som flere også har været inde på, at det jo kan give meget tryghed, mens gerningsmanden er spærret inde, men omvendt kan det tilsvarende give utryghed, når man så bliver gjort opmærksom på, at gerningsmanden slipper fri. Men det er klart, at det må være individuelt, hvad man i den konkrete situation mener er det rareste. Her synes vi, at det mest oplagte må være, at det er offeret, der gør den afvejning, og derfor synes vi, at det i givet fald skal være en frivillig ordning, hvor det er offeret, der bestemmer, om man ønsker at være underrettet om de ting eller ej. Vi tænker selvfølgelig særlig på de situationer, hvor det kan være, at politiet i forvejen er underrettet, men hvor der f.eks. er ægtefæller, der har truet deres nuværende eller tidligere ægtefælle, og hvor det kan være helt relevant, at man er opmærksom på, at nu er der udgang, hvis der fortsat hersker en stor grad af jalousi eller andet, der fører til irrationelle handlinger.

Omvendt kan der være andre tilfælde, hvor der er lange domme for vold eller andet, og hvor man kan sige, at det måske mere er et spørgsmål om, at straffen er givet og det er ude af verden, og hvor offeret siger, at vedkommende måske ikke har behov for lige at blive mindet om, at man engang i nattevivet et eller andet sted blev udsat for en forbrydelse, efter at man måske har bearbejdet det for længst.

Så samlet set er vi imødekommende over for forslaget her og også de enkelte elementer, og vi ser selvfølgelig frem til, hvad regeringen kommer frem til, og er glade for, at forslagsstillerne har haft held til allerede nu at få den indflydelse, at regeringen nedsætter en arbejdsgruppe.

Kl. 20:01

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste i ordførerrækken er hr. Per Clausen fra Enhedslisten, værsgo.

Kl. 20:01

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg synes også, at det var meget beroligende at høre justitsministerens tale i forbindelse med det her beslutningsforslag, for der var jo ingen gode tanker, som ikke allerede var tænk, og som ministeren ikke allerede var i gang med at føre ud i